

Történéshallagtók lapja... beköszöntő

Több mint egyéves szünet után végre elkészült a *Belvedere Meridionale* új száma. Ebben a hosszú űrben csupán a Kiskönyvtár különszámok jelezték a lap létezését. Az alapító, Annus Gábor befejezte főiskolai tanulmányait, és távozásával – akár korszakolhatunk is – a lap pályafutásának első része befejeződött. A „rég” *Belvedere* két esztendei működése során állandó formát és jellegzetes arculatot nyert, Szeged egyetemi életének egyik színfoltjává vált. Ezt a nívót kell az új szerkesztőknek is – mintaként és mérceként – maguk elé állítaniuk. Nem utolsósorban éppen azzal a szándékkal, hogy – a régi jót megőrizve, új ötletekkel gazdagítva – elérjék a maguk nívóját.

Az új szerkesztőgárda nevében köszöntöm a Tisztelt Olvasót! Anyagi körülményeink miatt, amelyekre divat hivatkozni és amelyeket felesleges részletezni, már a lap megjelenése őszinte öröm számunkra. A *Belvedere* nem jelenhetett volna meg a JGYTF Hallgatói Alapítványának támogatása nélkül, ezt tényként és a legkevésbé sem ingyen hirdetésként kell kijelenteniünk. Ha szakértő olvasóink tetszését elnyeri az „új” *Belvedere*, az tejszín lesz örömiünk tortáján.

Mégis, aki valaha csinált már ilyet, valószínűleg egyetért magánvéleményemmel: egy hallgatói magazin szerkesztését izléscím lenne bármilyen „habos sütemény” készítéséhez hasonlítani. Nem szeretnék padlásra hajított, rég elfeledett kifejezésekkel villongani –, de ilyesmiből jóadag elkötelezettség, érdeklődés, rátermettség szükséges. A munkaórák számolgatását pedig egyetlen kollégámnak sem ajánlanám... Talán ez a többlet jogosította fel a korábbi főszerkesztőt arra a hallatlan merészségre, hogy a *Belvedere*-t, alcímében, „történéshallagtók lapjának” nevezze, holott tisztában volt azzal, hogy a Tanárképző Főiskolán nem történéshallgatóság folyik. Kapott is érte eleget... Önkényes névválasztását az új szerkesztők elfogadják és átveszik. Lássuk be: egyáltalán nem biztos, hogy a *Belvedere* egykori, jövődi szerkesztői, írói közül majdan bárki is történésszé válik! Még csak az sem, hogy ők maguk rendelkeznek ilyen ambíciókkal... Az is nyilvánvaló, hogy a legérdeklődőbb főiskolai hallgató is lépéshátrányban van (volt, lesz) egyetemista társához képest. Azt hiszem, az a megállapítás mégis elfogadható, hogy váljon bárkivé a *Belvedere* külső vagy belső munkatársa, válasszon(?) bármilyen hivatást, addig amíg ENNEK a lapnak elkészültéhez írásával hozzájárul – történéshallgató! És itt hadd figyelmeztessenek a *Belvedere* sajnálatos konkurens nélküli mivoltára, ami nekünk egyáltalán nem tetszik, hiszen az „egyke” fecskék sorsát mindannyian ismerjük.

A kétszázötven példányban megjelenő *Belvedere*, többi hallgatói laptársához hasonlóan, továbbra is a könyvtárak és tanszékek folyosóinak lapja marad. Terveink – ennek ellenére – nagyszabásúak! A magazin új számunkban megfigyelhető arculatát, témaköréit szeretnénk megőrizni a példányszám fokozatos növelése mellett. A Történettudományi Tanszék szaknapjainak, konferenciáinak megszervezésében és lebonyolításában is tevékeny részt kívánunk vállalni. Pályázatokkal (így már most helytörténeti pályázattal) szeretnénk a hallgatói munkákat értékelni és bemutatni. Mindezek megvalósításához várjuk az írni és tenni kész hallgatók segítségét.

NAGY TAMÁS

FŐSZERKESZTŐ